

ÄVENTYRSVANDRING 2005

Vandring 11/2005: 2 november, Skegrie – Fredshög – Kämpinge – Höllviken. 7 deltagare. 11 km.

Buss 182 till Skegrie. Vandring till Fredshög, Kämpinge och Höllviken.

Denna onsdag blev det en vandring för 7 damer från Skegrie via Fredshög till Kämpinge och Höllviken. Jag blev varse att man måste tänka på precis alla detaljer. Jag hade planerat att åka med 380:an till Skåre. På kvällen före kom jag att tänka på att den bussen endast går skoldagar och alltså inte vår onsdag, då det var skollov. Hur ska man veta det när man inte har skolbarn? Vi löste det genom att ta buss 182 vid samma tid fast till Skegrie och göra samma vandring som den 15 juni. Kl 9.17. Vi var tre som gjort den och fyra som var "nybörjare". Det var en föraning till att det så småningom blir nödvändigt att repetera vandringarna.

När vi gått av vid "Trekanten" i Skegrie passerade vi "torget" och några vackra "stadsgator". Framme vid E6:an sprang vi över den och kom omedelbart till Skegriedösen som vi åter bekantade oss med (se fakta om dösen under vandring 7/2005). Några deltagare hade inte tidigare varit så nära dösen.

Vi fortsatte till Liebacken som vi inte heller denna gång hittade. Den står utsatt med vägs skyltar men finns nog inte i verkligheten! Backar i Skåne kan dock vara mycket små, så det var kanske den vi kom upp på när vi konstaterade att pulsen stigit några tiondelar. Nåväl, på grusvägar snirklade vi oss fram till Almviks gård med storken i emblemet. Förbi några små gårdar till och vi var framme vid "gatan" som går förbi de fem vindmöllorna. Med skiftande åsikter om dem tog vi snart farväl av dem och sneddade ner till Fredshögstranden via Solviks gård, där vi mötte flera ryttare.

Vid Östersjöns strandväg ligger en stendös som på kartan heter Mogrevestenen, vilken man inte hört talas om så många gånger. Den är liten och oansenlig. Det ser nästan ut som om den flyttats dit från någon annanstans. På Trelleborgs hemsida står det att det är en megalitgrav i form av en hällkista.

Över vägen vid stranden hittade vi en rastplats att inta kaffe och smörgås på. Det blåste lite men var varmt och soligt. Färden gick sedan längs stranden till Fredshögs fiskeläge och de fina strandängarna. I Kämpinge skildes våra vägar åt.

De flesta gick vidare till Höllviken. Det blev hela 11 kilometer på det sättet enligt Ingers förträffliga stegräknare.

Vi hade åter turen att pricka in en fin dag mellan två regniga. Det kan vi inte alltid räkna med.